

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

Prooemivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

TRACTATUS XI.

Vnusquisque donum proprium habet à Deo; alius quidem sic, alius vero sic, 1. ad Cor. 7. v. 7. vnumquemque sicut vocauit Deus, ita ambulat. v. 17.

Ostenditur vnumquemque, vt suo statu contentus sit, etiam debere acquiescere omnibus quæ præcesserunt euentibus, quibusque ad eum statum est perductus.

P R O O E M I V M.

Tract. 10.

S fundamentum quod iam posui bene firmiterque fuerit collocatum, & illud quisque sibi persuaserit, statu conditioneue suâ contentum esse debere se, optimus quod sit qui sibi potuisset obtingere; præcipuam rem peregimus. Facile enim turbationem omnem sedabimus, tumultusque componemus, qui solent suboriri animo tum præterita, tum præsentia, tum etiam futura nimis anxie cogitanti. Ac primò quidem video turbari plurimos, ob ea quæ licet præterita iam sint, tamen approbare facta non possunt, optarentque proinde aliter accidisse. In duplici ea sunt differentiâ; quædam quæ circa nos sunt, extra nos tamen posita; vti parentes, natalia, amicorum mors, filiorum mores, coniugij ratio serò vel malè inita, atque his similes euentus rerum. Alia in nobis sunt, eaque innata; vt genius, ingenium, mentis perspicacia, percipiendi vis. Multam sanè turbarum hæc suppetunt materiam: displicet enim non paucis aut eos habuisse se parentes, aut nimis citò ereptos, aut alios se non esse nactos filios, aliam coniugem; ingenium item perspicacius, indolemque ad maiora natam. Hinc in alijs ea cum perspiciunt, frendent inuidiâ, &

L 1 3

tristis

tristis paulatim exedit mentem lior. Magnus hic latet scopulus. Vitandus est; & vt vitetur exponendus palam. Illud itaque propositum mihi nunc est ostendere, si verè tuo statu contentus sis, consequens id esse, vt etiam ea arrideant, quæ ad eum te statum, viuendique quam tenes rationem perduxere. Ac proinde primò omnibus quæ circa te iam præteriere euentibus; Secundo etiam internis doloribus debere acquiescere; Tertio tandem, insanum id esse, alteri quoddam inuideas. Hæc inquam omnia, ex eo solum capite, quòd tuo statu contentus sis, tanquam principio deducenda & explananda sunt. Ante omnia tamen, quid status nomine veniat, & quosnam in statu esse intelligam, liquido est declarandum.

§. I.

Quid propriè sit status, & quomodo ad eum à Deo, & per quæ adiumenta perducamur; & quando in eo sit perseuerandum. Deducitur id per aliquot casus.

*Quid sit
status &
an mutari
possit.*

Illud tamen rectè perceperimus, suam sorte contentum viuere debere eum, qui inter hæc vitæ miseras felicitate frui desiderat, sic vt ex Apostoli consilio *Vnusquisque in quâ vocatione vocatus est, in hæc permaneat*: aliquod nihilominus dubium superest, diffusius explicandum. Non enim istud adhuc liquido intelligitur, quid status nomine veniat, aut quæ propria dicatur vniuscuiusque conditio. Rursus si sua cuique sufficere debet fors, certè mutari non potest pro arbitrio; & quemque in eo quem occupat statu perseuerare constanter, necesse est. Hoc si ita sit, nemo sanè è cœlibatu ad matrimonium potest contendere, ne cœlibatus statum mutet: imo ne Religionem quidem inire rectè quis possit, ne à sæculari statu, quem prius occupabat bene, in alium fiat mutatio. Quid, quòd ne in munijs quidem dignitatibusque vlla rectè quæreretur vicissitudo? neque paupertatem quis cum diuitijs rectè commutauerit, neque ignobili loco natus ad illustria adhiberi, neque propola mercatorem agere, neque causidicus ad Iudicis splendorem euehi à quoquam possit; imò ne æger quidem valetudinem exoptare, ne statum mutet is, qui

Tract

2

3

1.

1. Cor. 7

4